

der i Virkeligheden foregaar fra den nuværende Tilstand er fremhævet af den høitærede Minister, nemlig den, at man nu vil blande Staten ind deri, medens den tidligere var udenfor. Man fremkalder kun en endnu større Konfusion og Forvirring i de allerede i Forveien forvirrede Fattigforhold, vi have her i Landet, og det kan umulig betragtes som et Fremstridt. Det vil gjøre det endnu vanskeligere at komme til en rational Adskillelse mellem de værdige og de uværdige Trængende, end det nu er. Man vil maatte sige, at naar vi have saadanne Kasser, som for Tiden findes, og som kan blive benyttede snart meget, snart lidt i politisk eller i husholdningshelst andet Diemed, men som slet ikke kunne opfylde deres egentlige Opgave, vil det blive bedre, naar de blive rigelig forsynede med Penge — man tror jo altid, at det er Pengene, som skulle gjøre det —, men jeg siger: Hvad vil Følgen blive deraf? Den vil blive, at Forholdet bliver akkurat det samme som nu, da det er Kommunalbestyrelsen, der afgjør, hvem der er de værdige, og hvem der er de uværdige Trængende, som skulle sendes til Fattiganstalterne. Disse nye Bestyrelser ville ikke blive en Smule bedre i Stand til at gjøre Adskillelsen end den nuværende Bestyrelse. Man vil tage Betegnelsen „værdig“ eller „uværdig“ i ganske den samme almindelige dagligdags- og godtjønns Betydning som nu, hvorefter enhver tilsyneladende stikkelig Mand, der blot ingen Straffeattest har, regnes for værdig, medens det, man skulde se at faae bragt i Stand, var det, at der kom til at hvile et Ansvar paa enhver Mand, han være saa stikkelig, han være vilde, naar han havde forsynet sig mod den Pligt ved Forsynlighed, ved Omtanke og ved Flid og ved at forsikre sig paa forskjellig Maade, hvor det overhovedet er muligt, at undgaa at falde det Offentlige til Byrde. Af disse Kasser vil der blive delt ud til enhver Mand, om hvem man ikke udtryffeligt kan sige, at han er en Vagabond. Derfor har det undret mig at se, at det ærede Medlem fra Frederiksværk endogsaa gaar saa vidt, at han vil have tvungne Statsbidrag til saadanne Kasser (Modsigelse af Holch). Ja, Stats- eller Kommunebidrag, det er mig temmelig ligegyldigt, om det er det One eller det Andet; det er offentlige Bidrag, tilveiebragte ved Statter og Afgifter, som skulle lægges i Fattiggasserne til Hjælp for Fattige eller Andre, hvorefter man aldeles Intet veed; man modarbejder altsaa selve den Hensigt, som Samfundet overhovedet maa have i saadanne Forhold, nemlig at stræbe efter at angribe Fattig-

dommen i sin Nød og søge at undgaa den. Man gaar ud fra, at der skal være Fattige, og ere de der ikke, saa stabe vi dem selv; thi der er Midler nedlagte i Kassen, og de skulle anvendes; er der ingen Fattige, saa kalde vi dem Fattige; men det er dog at gaa temmelig vidt i den Retning. Jeg tillader mig at fremhæve det saa skarpt som muligt for ikke at blive misforstaaet. Jeg skal slutte med den Betegnelse, man undertiden paa anden Maade har givet af den Slags Forslag, at det Gode i Forslaget er ikke nyt, og det Nye er ikke godt; thi det Gode i Forslaget, nemlig, at man kan træde hjælpende til ved Siden af det officielle Fattigvæsen ved den frie Fattiggasse, det have vi som bekendt allerede, det er ikke noget Nyt; og det Nye, at man yderligere forvirrer Begreberne, at man blander Staten ind og gjør Kassen fra en Hjælpekasse til een stor Kasse, det ene Sted maatte meget stor, og det andet Sted meget lille og derved yderligere vanskeliggjør Reformen af vort Fattigvæsen og Udviklingen af andre humane Institutioner, der skulle modarbejde Fattigdommen, det er ikke godt.

Holch: Med Hensyn til det Sidste, at man skulde nære særlig Frygt for, at der ikke skulde være Fattige i en Kommune, da tror jeg ikke, at man behøver at være belystret; det, jeg vilde, var, at der skulde bestemmes et fast Bidrag, som skulde staa i et saadant Forhold til Kommunens øvrige Udgifter og navnlig til Kommunens nuværende Fattigudgifter, at man kunde være aldeles sikker paa, at der til enhver Tid vilde være Fattige nok til at nyde Beløbet; i saa Henseende nærer jeg ikke den mindste Frygt. Forøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at jeg bestemt har udtalt mig mod Statsbidrag, men naar jeg har talt om tvungne Kommunebidrag, da mener jeg, at principielt forandrer det ikke Noget ved den nuværende Ordning, hvorunder Kommuner jo kunne give meget betydelige Bidrag. Men de kunne give saa meget, som de ville, og det staber uheldige Tilstande, som jeg vil se at forhindre.

Berg: Det er nogle enkelte personlige Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gjøre. Jeg er bleven misforstaaet, maatte ikke uden min Skyld, af den høitærede Formand, og jeg haaber, at den høitærede Formand vil tillade mig at opklare det. Jeg har ikke sigtet Ministeriet for bevidst Grundlovsbrud, har ikke villet sigte det derfor. Naar jeg mente, at man har sat Lovbrudet i System fra oven, saa sigtede jeg derved til, at man